PETRÓ, E .:

A Hygromia cinctella (DRAPARNAUD) újabb magyarországi lelőhelye - Neuer Fundort von Hygromia cinctella (DRAPARNAUD) in Ungarn

ABSTRACT: Known /Budapest, UTM Grid CT 56 and CT 57 and new /Kaposvár, YM 23/ records of Hygromia cinctella /DRAP. in Hungary are evaluated and a hypothesis on the distribution and spread of this species is suggested.

A déli, jellegzetesen mediterrán faj /SOÓS, 1934/eredeti termőhelye a Földközi-tenger mente, Dalmáciától Dél- és Közép-Franciaországig /Bretagne/, valamint a Déli-Alpok /SOOS, 1943; 1959/, ahonnan a század első évtizedében benyomult Svájc nyugati részébe /EHRMANN,1933/ és később behurcolták Angliába /JAECKEL,1956/.

Az első budapesti - feltehetően véletlenül behurcolt, de már megtelepedett/xenofil/ és szaporodó-populációját WAGNER JÁNOS fedezte fel 1936-ban/WAGNER, 1938; VISNYA-WAGNER, 1938/, majd 1939-ben ujabb elszigetelt lelőhelyeit találta meg a Hüvösvölgyben és Zugligetben/WAGNER, 1939/. A budapesti és az isztriai példányok conchiologiai és anatómiai összehasonlitása nem mutatott eltérést /WAGNER,1939;1940/ a téli fagyok nem zavarták a megtelepedett állatokat /WAGNER, 1940/ Budai-hegységben további terjeszkedésük várható/KROLOPP/.

A Budai-hegyvidék központi területéről /CT 56/ - a magyar gyüjtemények adatai alapján - jelenleg ismert a Zugliget-Virányosból: Zugliget, Zugligeti út, Csermely utca; Hüvösvölgyből: Hüvösvölgy, Ördögárok, Versec köz; a Kuruclesi-völgyből: Bundez-út jelzésű lelőhelyekről /PINTÉR et alii 1979/.Ez utóbbi völgyből saját gyűjteményemben /nem publikált adatok/ a Kuruclesi-patak nyitott, nem burkolt szakaszáról: Sambucus ebulus- és Tussilago farfara-ról; a Kőhárs utcából és közből: Rubus sp.-. Ranunculus sp.és Tussilago farfara-ról; valamint a völgyfő felé a Kuruclesi úton a Ferenc-halom erdőszegélyéből: Ranunculus sp. és Acer campestre lombozatáról gyűjtött példányaim vannak.

A központi területtől elkülönülten a hegyvidék északi peremén /CT 57/ is él. Az üres héjait először 1979 őszén DRIMMER László gyújtötte a Budai-hegység északi határát képező Solymári-völgybe nyiló Jegenye-völgyben - a Rózsika-forrás környékén - a Paprika-patak hordalékából. Ugyanott 1979-ben a héjakat PARÁSZKA Lészló és NÉMETH Lészló is gyűjtötte, majd 1980-ban NÉMETH élő példényait is megtalálta a Paprika-patak völgyében /szóbeli közlés/.

DRIMMER 1979 őszén az ujpesti vasúti hid Nép-szigeti hidfőjénél /CT 57/ a Duna bal partján, hordalékból is gyűjtötte /szóbeli közlés/. Igy feltételezhető, hogy valahol Budapesttől északabbra is van megtelepedett kolóniája. A hordalékból gyűjtött jó megtartású példány alapján nem tételezhető fel. hogy a Bécsben megtalált /REISCHÜTZ 1978, STOJASPAL 1978, REISCHÜTZ et TOJASPAL 1979/populációból származna.

Az 1980 szeptemberi-októberi Középső-Somogyi gyűjtéseim alkalmával a H. cinctella népes populáci-61t találtam Kaposvár keleti részén /TM 23/, a Toponárra vivő Mező Imre úton lévő két temetőben és kör-

1. Mező Imre út, a Növényvédelmi és Agrokémiai Állomástól a Vöröshadsereg útjáig: az út két oldalán húzódó füves árokban, zömében Ranunculus sp., Urtica dioica, Arcticum sp. és Rumex sp.-ről gyűjtöttem, de előfordult még Trifolium repens és Lolium perenne levelein is /156 db/ 25 perces éjszakai egyelő gyűjtés/. Kisérő fajok: Limax maximus LINNÉ, Deroceras reticulatum /0. F. MÜLL./ det. anat., Bradybaena fruticum /0. F. MÜLLER/. Helicella obvia /MENKE/. Trichia erjaveci /BRUSINA/. Helix pomatia LINNÉ.

- 2. Mező Imre út. Koleti-temető bejárata: a bejárat jobb oldalán lévő beton-tömbön és a körülötte élő Urtica dioica és Agropyron repens levelein, valamint ettől jobbra a villanyoszlopon kb. 1,5 m magasságig a betonra feltapadva és a tövénél az U. dioica és A. repens-en /28 db/5 perc/.Kisérő fajok: D. reticulatum det. anat., B. fruticum.
- 3. Keleti-temető: főleg azokon a sirokon él, melyeket a bőrlevéllel /Bergenia crassifolia/ ültettek be. A zárt állományt alkotó évelő növény, széles leveleinek szinén és fonákán él. Levelenként nem ritka a 15-24 db, de volt 34 példány is. A temető elhagyottabb részén Humulus lupulus levelén is gyűjtöttem /193 db/20 perc/. Kisérő fajok: L. maxinus, D. reticulatum det. anat., B. fruticum, H.pomatia.
- 4. Templomkert, a Mező Imre út és a Vöröshadsereg út keresztezésénél; a templomkert, és az előtte lévő buszmegálló kert felé eső oldalának növényeiről Ranunculus sp., T. repens és L. perenne leveleiről /6 db/20 perc/. Kisérő fajok: <u>D. reticulatum</u> det. anat., II. obvia, Monacha cartusiana /0. F. MÜLLER/.
- 5. Vöröshadsereg út, szemben a cukorgyárral az OTP és a KÖZÉRT között: a kerités tövében lévő U. dioica és a keritésre felfutó Convolvulus sp. levelén /2 db/20 perc/. Kisérő fajok: <u>D. reticulatum</u> det. anat., <u>B. fruticum</u>.
- 6. Keleti-temető hátsó keritése melletti utca: egyetlen példányát Convolvulus arvensis levelén találtam /l db/20 perc/. Kisérő fajok: L. maximus, D. reticulatum det. anat., B. fruticum, II. obvia, Cepaca vindobonensis /FÉRUSSAC/.
- 7. Az új 61-es út menti füves sáv, a Keleti-temető mellett: egy-egy példányát Ranunculus sp., C. arvensis és H. lupulus leveléről gyűjtöttem /3 db/20 perc/. Kisérő fajok: D. reticulatum det. anat., B. fruticum, C. vindobonensis, H. pomatia.
- 8. Mező Imre út, 9-11 sz. ház előtti füves árok: a jelzett házak előtt az árokban növő Rumex sp. és Arctium sp. levelein találtam. Tömeges előfordulásuk a Mező Imre út melletti árokban általános jelenség, azokon a pontokon, ahol a Rumex vagy Arctium előfordul /123 db/10 perc/. Kisérő faj: Dereticulatum det. anat.
- 9. Izraelita-temető: az elhagyott sirokon, és a sirok között elburjánzott Humulus és a Parthenocissus quenguefolia levelein tömegesen 61 /367 db/20 perc/. Kisérő fajok: <u>D. reticulatum</u> det.anat., <u>B. fruticum</u>, <u>T. erjaveci</u>, <u>C. vindobonensis</u>.
- 10. Az Izraelita-temető keritésén átbukó vadszőlőn: a temetőben elburjánzott Parthenocissus hajtásai a keritésen több helyen túlnőttek. Rgyes szakaszokon a levelek fonákára tapadva a H. cinctella tömegesen található /64 db/10 perc/. Kisérő faj: B. fruticum.
- 11. Kertalja utca: az Izraelita-temető keritése mellett, egy kb. 3 m-es füves sáv húzódik. A sávon Rumex sp. és Articum sp. tőrózsát képező leveleinek fonákán, és az utca végén a lakóházaknál egy kőrakás kövein felfutó H. lupulus és P. quenquefolia levelein található. Ez utóbbi helyen C. arvensis és Sambucus nigra levelén is előfordul /132 db/20 perc/. Kisérő fajok: D. reticulatun det., ant., P. fruticum, T. erjavcci.
- 12. Malom utca, a Gabonaipar irodaházánál: a Vöröshadsereg út töltésének aljában az árokparton Armoracia lapathifolia és a Rumex sp. tőlevél-rózsáin /60 db/10 perc/. Kisérő fajok: <u>D. reticulatum</u> det. anat., <u>B. fruticum</u>, <u>H. pomatia</u>.
- 13. Dobó István utca: Hosta plantaginea-val beültetett előkertben, a levél fonákára tapadva /10 db/5 perc/.
- 14. Magyar utca: a Bergenia crassifolia-val beültetett előkertben, a levél szinén és fonákán /23 db/5 perc/.

Az előbbiekben felsorolt lelőhelyek /1-7 sorszám/ a Keleti-temetőt és környékét, a /8-14 sorszám/ az Izraelita-temetőt és környékét reprezentálják. Ezek a Vöröshadsereg útjától északra terülnek el. tőlük délre kb. 2 km-re:

15. A Nalom-árok partja, a Gorkij utcai átjárónál: a gyűjtőhely a megszűntetett vasútvonal őrháza mellett /a Kapos-folyótól 50 m-re!/ van. Itt Phragmites communis levelén találtam egy példényát /30 perces gyűjtés/. Kisérő fajok: Succinea putris /LINNÉ/. D. reticulatum det. anat., B. fruticum. H. obvia, C. vindobonensis.

A H. cinctella -jelenleg ismert- kaposvári előfordulásai temetőkhöz ill. közvetlen környékükhöz kötődik. Feltételezhető, hogy az első példányokat növényekkel hurcolták be a temetőkbe. A már megtelepedett populációknak további szétterjedése -bizonyitottan- több úton történik. Közvetlen /direkt/ módon, vagyis egyszerűen a felszaporodott populáció egyedeinek széjjelmászásával /a közvetlen temető környéki lelőhelyek/. A másik a közvetett /indirekt/ módon, amikor vagy a temetőben felhalmozódott növényi hulladékkal, vagy vegetativ növényi szaporitóanyaggal távolabbi területekre szállitják /15. sorszámú lelőhely/.

A J. cinctella kaposvári előfordulásával és terjedésével kapcsolatos feltevések ill.megállapítások közvetlen interpretálhatók a Budai-hegyvidék központi részén előforduló populációkra is. A Kútvölgyi út és a Budakeszi út között az 1900-as évek elején még müködött a Vizivárosi Régi Temető. A volt temető közvetlen környékén található Virányos út jelzésű, és a WAGNER János által 1936-ban elsőnek felfedezett Labanc úti populáció. A volt temetőtől, 2-3 km-re észak-nyugati irányban található a többi ismert populációja. A század elején a város környéki szeméttelepek, a még beépittetlen területek horhosai, patakvölgyei voltak. A temetőben összegyült, főleg elhalt növényi részekből álló hulladékot is ezekre a helyekre szállitották. Igy alakulhatott ki a Tündér-hegy és a Hunyad-orom közötti völgyben a Csermely út, Zugligeti út jelzésű; a Kuruclesi-völgyben a Budenz út, Kőhárs utca jelzésű és az Ördög-árok völgyében a Hűvögvölgy, Versec köz jelzésű populáció.

A H. cinctella a vogetációs időszakban főleg zöld növényi anyagot fogyaszt. Herbivor és polifág, igy a zoocönózisban, mint korrumpens elem szerepel. A téli időszakban -déli kitettségű helyeken, avartakaró alatt- is aktiv, nem kerül kvieszcencia állapotba. Táplálkozásbiológiai életformája megváltozik, ilyenkor már élettelenné vált, korhadó növényi hulladékot fogyaszt /interkaláris elem/. Budapesten, a Kuruclesi-patak déli kitettségű partoldalán, kb. 5 cm vastagságú avarréteg alatt, minusz 8 C-fok léghőmérséklet mellett, mászkáló és intenziv anyagcserét folytató példányait gyűjtöttem /1981.02.16: 103 db aktiv példány/.

A H. cinctella -a magyarországi populációinak vizsgálata alapján- eűriök. Tág határú ökológiai valenciával, nagy életképességgel és ökológiai plaszticitással rendelkező faj. Ezek a tulajdonságai biztosítják hazai populációjának fennmaradását és további térbeli terjeszkedését.

ZUSAMMEN FASSUNG

Hygromia cynctella /DRAPARNAUD/ ist Ungarn, nach unseren bisherigen Kenntnissen, nicht einheimisch. Sie war bisher nur aus Budapest bekannt. Jetzt wurde sie auch in Süd-Transdanubien, in Kaposvár gefunden /UTM Planquadrat YM 23/. Die zur Zeit bekannten Fundorte in Kaposvár sind Friedhöfe oder ihre unmittelbare Ungebung. Auch die Populationen in Budapest, die voneinander isoliert sind, befinden sich in der Nähe von Orten, wo in der Jahrhundertwende noch Friedhöfe waren. Auf Grund der Vorkommnisangaben in Budapest und in Kaposvár kann man annehmen, dass die ersten Exemplare durch Pflanzen in die Friedhöfe eingeschleppt wurden. Von hier verbreiteten und verbreiten sie sich durch direkte oder indirekte Wege.

IRODALOM

EHRMAN, P. /1933/: Weichtiere, Mollusca. Die Tiervelt Mitteleuropas, 2: 1-246. - JAECKEL, 3.G.A. /1962/:
Ergänzungen und Berichtigungen zum rezenten und quartären Vorkommen der mitteleuropäischen Mollusken.Die
Tierwelt Mitteleuropas. 2/1/: 25-294. - KROLOPP, E. /1958/: A Budai-hegység csigafaunájának kialakulása.
Állatt. Közl., 46: 245-253. - PINTÉR, L., RICHNOVSZKY, A. et S. SZIGETHY, A. /1979/: A magyarországi recens puhatestüek elterjedése. Soosiana, Suppl. I: I-VI + 1-351. - REISCHÜTZ, P. L. /1978/: Zwei eingeschleppte Schneckenarten in Wien-Simmering. Mitt. zool. Ges. braunau, 2: 98. - REISCHÜTZ, P. L. et STOJASPAL, F. /1979/: Über die Beständigkeit der neuen Vorkommen von Hygromia cinctella /DRAPARNAUD/ und
Helix aspersa O. F. MÜLLER in Wien. Mitt. zool. Ges. Braunau, 2: 242-243. - SOÓS, L./1934/: Magyarország
állatföldrajzi felosztása. Állatt. Közlem., 31: 1-25. - SOÓS, L. /1934/: A Kárpát-medence Mollusca-faunája. Budapest, 1-478. - SOÓS, L. /1959/: Mollusca-Puhatestüek. In: Fauna Hung., 19/3/: 1-158. - STOJASPAL, F. /1978/: Hygromia cinctella /DRAPARNAUD/ in Wien. Mitt. zool. Ges. Braunau, 2: 100. - VISNYA,A.
et WAGNER, J. /1938/: Ujabb malakofaunisztikai adatok a Dumántúlról /1936-1937/. Vasi Szle., 5: 325-327.

- WAGNER, J. /1938/: Neue Schneckenfunde aus dem Transdanubium /1936-1937/. Fragm. Faun. Hung., 1:14-16.

- WAGNER, J. /1940/: Über das Vorkommen von Hygromia cinctella DRAP. in Budapest. Arch.Moll., 72: 83-84.

- WAGNER, J. /1939/: A Hygromia cinctella DRAP. újabb Budapesti előfordulásai. Állatt. Közl., 36: 174.

PETRÓ EDE

Budapest
Pöltenberg E.u. 31.
H-1154